

ΚΥΠΡΙΟΚ

ΕΤΟΣ Η'. — ΑΡΙΘ. 369

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

26 ΜΑΪΟΥ 1907

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Γράφωμιν τὰς γραμμάς ταύτας ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τοῦ ἀτυχοῦς ἐπεισοδίου τῆς Λεμεσοῦ. Καὶ ἡ ἐκδικασίς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης πολὺ ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἡ ἀπόφασις ἐνὸς ἀγγλοῦ δικαστοῦ δὲν εἶνε τὸ οὐσιώδες εἰς ὑπόθεσιν ὡς ἡ προκείμενη. Τὴν δεχόμεθα ὡς δικαίαν, εἴτε καταδικαστική εἴτε ἀθωωτική. Διότι εἰς ζητήματα τὰ ὅποια ἔχουν βάσιν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν δὲν ἐξαρτῶνται ποτὲ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἀποφάσεις ἀπὸ ἔδρας, ὅταν ὁποτε δίκαιαι καὶ ἀνὴν ἦσαν.

Θέλομεν ἄλλα σημεῖα νὰ τονίσωμεν πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐξάρωμεν πρὸς τὸν κόσμον. Ἀπὸ μίᾃ ἀτυτομίας δὲν ἐθεώρησε τὴν ἡσυχίαν τῆς ἐξηστραλισμένην ἐὰν ἐξεδινάζετο ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ὑπόθεσις εἰς τὴν πόλιν ὅπου ἀνεφύη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης δικαστικῆς ἀρχῆς ἐνέκρινε καὶ ἐθετε τὴν σφραγίδα τῆς γνησιότητος εἰς τοὺς φόβους τούτους τῆς ἀτυτομίας, πειτηκοντὰς πολιτῶν τῆς Λεμεσοῦ ἐδέησε νὰ ἐλθῶσι διὰ τὴν δίκην μέχρι τῆς πρωτευούσης.

Εἰς τὴν Ἀμμόχωστον ὁπόθεν διηλθον εὐρίσκουσι παρὰ τῶν κατοίκων ὑποδοχὴν ἐγκαρδίως ἀδελφικὴν καὶ στήθην πάλαντα ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν ὁποῖον γεννᾷ εἰς τοὺς ἑλληνας κάθε περιστατικόν, τὸ ὅποσον ζωηρότερον ῥέει πρὸς ὁρθαλμῶν τὴν δυστυχίαν τῶν ὑποδούλων καὶ τὸ ἀσύγκριτον καθήκον πρὸς τὴν Μεγάλῃν Ἰδίαν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς.

Εἰς τὴν πρωτεύουσάν δὲν εὐρίσκουσι διοργανωμένην ὑποδοχὴν καὶ τυπικότητα, ἀλλὰ πάλιν εἰς κρύφιοι καὶ μὲν συγκαταρούμενον ἐνθουσιασμὸν καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα γνησιώτατα. Καὶ ἡ πρώτη πόλις τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία ἀπὸ ἀρκετῶν τώρα χρόνων ἀηδῶς παραμορφῶται ἀπὸ τὴν καχυποψίαν καὶ τὸ φιλύποπτον ἕνεκα τοῦ καθ'αυτὸ γελίου προσηγορικῶς κομματισμοῦ διὰ ζητήματα τριτευούσης σημασίας ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, δέχεται καὶ ἀναπνέει μὲ ἀληθινὴν εὐχαρίστησιν τὴν δρόσον ποὺ σκαρπίζουσι οἱ ἄνθρωποι τῆς καρδιάς, ἰδανικῶν μᾶλλον ἀμολύντων καὶ βουλήσεως ἀπολύτως ἐλευθέρων.

ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τοῦ μαθήματος ἐκ τῶν ὡραίων τούτων στιγμῶν ἡ Λευκωσία ἀληθινὰ δὲν ἔχει παρὰ νὰ εὐλογῇ καὶ τὰ μάτκουλα καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τοῦ ἀτυτομικοῦ φόβους καὶ τὸν ἐντιμὸν Ἀρχιδικαστὴν.

Ἄλλ' ἔλη ἡ ἱστορία τώρα ἔχει λυθῇ καὶ τὸ μόνον ποὺ μᾶς μένει εἶνε μία ὥρα ἀνάμνησις. Θὰ ἠθέλαμεν ὅμως νὰ ἡξυρῶμεν ἐὰν Κυβέρνησις τόσον φωτισμένη καὶ ἐκτενής, ὅταν ἡ ἀγγλικὴ, δὲν θὰ λάβῃ διὰ τὸ μέλλον μέτρα τοιαῦτα τὰ ὅποια νὰ ἐμποδίσουν ἅπαξ διὰ παντός τὸν τυχόντα ταπεινὸν ἀτυτομισμόν — εἰσαδῇ ποτε ἐθνικότητος — ὅχι μόνον νὰ ἀτεπεζέχεται καὶ διαταράττῃ τὴν γαλήνην ἀλλὰ πολὺ ὀλιγότερον τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ὁλοκλήρου λαοῦ.

Ὁ κ. Τσάμπερλαϊν βαρέως ἀσθενής.

Λοῦδον, 3 Ἰουνίου. — Ὁ κ. Τσάμπερλαϊν ἐφθασε χθὲς τὸ ἑσπέρα εἰς Δόβερ ἐρχόμενος ἐξ ἀγίου Ραφαήλ (ἐξοχικῆς διαμονῆς ἐν Ν. Γαλλίᾳ). Ἐκ τοῦ τραίνου τὴν ἀπεβίβασαν σχεδὸν αἰσθητικὴν αὐτὸν ἐπὶ τῶν χειρῶν. Τὸ βᾶδισμά του κλονίζεται, στηρίζεται δὲ ἐπὶ ράβδου. Ἡ εἰκογένειά του ἐδηλοσέυσεν ἰατρικὸν δειλὸν ὅτι ἡ ὑγεία του κατὰ πολὺ ἐβελτιώθη καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ ἀσθενὴς θὰ μείνῃ ἐν Λοῦδῳ. — Ρόυτερ.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΠΤΕΑ

Τρεῖς κορυφαί τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων ἐτυχεν ἐσχάτως νὰ ἐκφράσουν πάλιν τὴν γνώμην των, ὅπως ἐμμέσως καὶ κατὰ διαφόρους περιστάσεις — ἀκριβῶς εἰς αὐτὸ ἐγκείται ἡ ἰδιαιτέρα ἐξίς τοῦ πράγματος — ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς γραπτῆς γλώσσης. Οἱ κ. Χαρζιδάκης, Μιστριώτης καὶ Λάμπρος. Ὡς ἀναγράφουν τὰ ἀθηναῖκά φύλλα ἰδοὺ τί εἶπαν : —

«Πρὸ τίνος μετέβη ὁ ἔφορος τῶν Ἀρτακείων τοῦ Κράτους κ. Χαρζιδάκης εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἀρσάκειον καὶ μεταξὺ ἄλλων ἐξήτασε διαφόροι γραπτὰ τῶν μαθητῶν παρουσία καὶ τῶν διδασκάλων; Παρετήρησε δὲ ὅτι πολὺ μακαρονισμὸς ἐπεκράτει εἰς τὴν φρασολογίαν τῶν ἐκθίσεων. Εἶρεκε τύπους, ὡς τὸ «ἐλεληθότως», «ἐπυθόμενος», «ἀλληλιφῶς», «ἐν τρώγουσιν» κτλ. Ὁ σεβαστὸς καθηγητὴς ἐξήπειτο ὁλονὲν ἐφ' ὅσον εὕρισκεν αὐτοῦς αὐτῶν τμ. οὐ (1) καὶ τέλος δὲ ἐκρατήθη :

— Τί εἶνε αὐτὰ ! τί εἶνε αὐτὰ ! εἶπε. Τί ἐν τρώγουσιν..... Ὅχι, ὄχι ! γράφετε καλλίτερα ἐν τρώγουσιν. δὲν στέκουσιν αὐτοὶ οἱ τραγελαφικοὶ ἀρχαῖστοι. Νὰ εἰσθε ἀπλούστεροι.

Καὶ αἱ μαθήτριαι, φυσικά, συνεμωρρώθησαν μὲ τὴν σύστασιν τοῦ τοῦ καθηγητοῦ. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὅμως ἐπιθεωρεῖ τὰ γραπτὰ τῶν μαθητῶν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐτερος σεβαστὸς καθηγητὴς, ὁ κ. Μιστριώτης, ὅστις, βλέπων τοὺς ἐλευθεριάζοντας γραμματικὸς τύπους, ἐν οἷς, ἐν τρώγουσιν, ἐν παίζουσιν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐξεγείρεται :

— Τί εἶνε αὐτὰ; Καὶ ὥς ἐδῶ ἴφθασαν οἱ ἀπαίσιοι χυδαῖστοι; Καὶ τίμαρ τί νὰ κάμουν αἱ μαθήτριαι; Νὰ ἐτρώγουσιν ἢ νὰ ἐπαίζουσιν ;

Ὁ δὲ κ. Λάμπρος εἶπε τὰ κατωτέρω ἐν τῇ κρίσει τοῦ ἡν ἀπήγγειλεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ δραματικῶν ἡγῶνος : —

«Τοὺς πλείστους τῶν ἐπιχειρούντων νὰ κερδοσκοπήσῃ προχειρῶς ἐπὶ τοῦ φαντασμοῦ τῶν ἐχθρῶν τῆς δημόδους γλώσσης, ὅταν οὐκ ἔχουσιν νὰ ἀνυψώσωσιν ὑπὲρ τὸ χθαμαλὸν ἱεῖος, ἐφ' οὗ ἐχρηματίζετο ἡ πεζὴ αὐτῶν οἰκονομία, οὔτε ὁ μανδύας τοῦ ἔθνους ὅταν κωμικῶς κυριβάλλονται μὴ αἰσχυρόμενοι καὶ δι' αὐτῆς τῆς ἐπιδόσεως συσκοφαντεῖς περὶ ἐξαγορᾶς διὰ ξένων χρημάτων νὰ κατακερυνοδολῶσι τοὺς φίλους τῆς δημόδους, οὔτε ἡ ὁθὴν καθ' ἑαυτοὺς ἢ ἀρχαῖζουσιν αὐτῶν γλώσσα, ἢ γράφουσιν σχολαστικῶς καὶ στολοῖκως. Διὰ τούτους δὲ τοὺς λόγους τὰ πλείστα τῶν τοιούτων κατασκευάσματα, ἀντὶ νὰ κινήσωσι τὸν γέλωτα, προσκαλοῦσι μόλιον τὸν οἶκτον πρὸς τοὺς γράψαντας.»

Τώρα, δύνανται νὰ ὠρελθῶσι πολὺ, ἂν διεβάσουν καλὰ καὶ κατὰ λάβον τὰς ὡς ἄνω σχεδὸν νομοθεσίας καὶ οἱ παρ' ἡμῖν συγγραφῆς...!!!

P. C. A.

Δὲν ἀπαιτοῦμεν βεβαίως θαύματα ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν πρὸς Προστασίαν τῶν Ζώων, ἡ ὁποία ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐργάζεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Νήσῳ, ἀλλὰ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ τῆς ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ σκληρότης πρὸς τὰ πτηνὰ ἰδίως ἐξυκολουθεῖ νὰ εἶνε θριαμβευτική. Ἐν παράδειγμα τὸ ὅποιον παρελήφθημεν προχθὲς ἦτο ἐνὸς ἀνθρώπου κρατοῦντος ἕνα γάλον καὶ μὲν χῆνα. Τὴν πτωχὰ πτηνὰ ἦσαν φρενιδῶς δεμένα ἐκ τῶν ποδῶν ἐνφ' ἡ κεφαλὴ των ἐσύρετο ἀσπλάγχυνος κατὰ γῆς. Τὸ αἶσθημα τῆς ζωοφιλίας εἶνε μακρὰν ἀκόμη.

ΠΡΓΑΣΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΣ

Πολλὰς φορὰς ἐγράφη ὅτι μία καταπληκτικῶς προσδεύουσα βιομηχανικὴ τάξις ἐν Λευκωσίᾳ εἶνε οἱ ἐπιπλοποὶ καὶ λεπτοουργοί. Πράγματι, ἡ πρόδοσις τῶν ἐξυκολουθεῖ νὰ προχωρῇ μετὰ ἄλλα καὶ κατασκευάζονται ἰδῶ ἐπιπλά τὰ ὅποια ἐκνεμοιοῦν τὴν

καλαιοθησαν και την τήννη πληρέστατα. Είς την λεπτοεργικήν ιδίως και εις επιπλα εκκλησιών διακρίνονται δύο νέοι εκ Ψημολόφου, Άγαθεκλής Χατζησάββα και Γεώργιος Κυριακού, εργαζόμενοι επί τριετίαν εις Αθήνας. Η εργασία των θέλει και δύναται να υποστή ἀρόδως οίανδήποτε σύγκρισιν.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Αι εξετάσεις των μαθητών του Παγκυπρίου Γυμνασίου εις την Γυμναστικήν έδειξαν ότι υπάρχουν μεταξύ της μαθητικής νεότητος πολλοί με ασφαλείς αθλητικούς μύλλον. Διακρίθησαν ο μαθητής Γ. Μαρτούδης, εκ Λευκωσίας, εις τους έρμούς και εις το άλμα εις ύψος, πηδήσας 1.65 ενφ το παγκύριον ρεκόρ είνε 1.58 και το παγκόσμιον 1.92. Ο Κ. Νικολαΐδης, εκ Λευκωσίας, εις το άλμα επί κοντώ, πηδήσας 3.23, του παγκυπρίου ρεκόρ είνε 3.9 και του παγκοσμίου 3.5. Ο Ι. Ίωαννίνης εκ Στροβόλου εις την σφαιροβολίαν. Ο Χ. Ίερωνυμίδης εκ Λευκωσίας εις τα άλματα. Ο Κ. Χριστοδουλίδης εκ Λευκωσίας εις την ενόργανον γυμναστικήν. Αί Σουηδικαί ασκήσεις υπερέρσαν, εκτελεσθείσαι με τα αυτά παραγγέλματα ως κατὰ τους Όλυμπιακούς, σταλόντα υπό του γυμναστού κ. Χρυστάφη.

Τά έσοδα της έορτης υπέρ του γυμναστηρίου ανήλθον εις £14 έξοδα εις £5. Ο γυμναστής κ. Νικολαΐδης έξιζει ειλικρινών συγχαρητηρίων, εργαζόμενος πολύ διά την αθλητικήν ωθησιν παρ' ημίν.

ΤΙ ΔΕΙΖΕΙ ΜΙΑ ΥΠΑΡΕΙΣ.

Άξιολογημέτως διάτρωσις συνέβη ισχύτως εις τι μεταλλείον κολούμενον Μποννιεβάλ εκ των χρυσωρυχείων της Δυτικής Αυστραλίας. Είς μεταλλωρύχους, Ίταλός, αϊφινιδίως έχωρίσθη των συντρόφων του εργατών υπό τρομερού ρεύματος ύδατος και μόλις επήλθε να καταφύγη επί τινος κατωφερείας, όπου ήλυνήθη να κρατηθή άκρ ώς υπέρ την επιφάνειαν του ρύσχος. Μόλις, έγνωσθη δε, ή Βαρισκέτη δέν ήτο μεταξύ των συντρόφων του, υπατάθη ότι πιθανόν να εύρίσκετο εις το ιδιαιτερον εκείνο σημείον, και οι διευθυντοί του μεταλλείου δέν έλυπήθησαν ούτε έξοδα ούτε κόπους να καταβλήθω πῶς προσηλθεί να τον σώσουν. Άντλίζι έτίθησαν άμέσως εις χρῆσιν, και τηλεγραφήματα έστάλτησαν διά να φέρωσι δύτες. Τοιοῦτοι ήλθον από μακρινόν μέρος με έκτακτον και ταχύτατον τραίνον. Μόλις έφθασαν, εις δύτες κατήλθε τους 600 ποδας του βάθους του μεταλλείου, κατόπιν διήλθε διά μέσου 300 ποδών ύδατος, κατόπιν με άπειρους κόπους διέβη την λάσπην της κατωφερείας, φέρων την καταδυτικήν συσκευήν βάρους 60 οκάδων, έως δτου έφθασε τον μεταλλωρυχον, όστις κατ' αρχάς έτρόμαξε πρὸς των τοιοῦτο άλλοιθωρικών φάντασμα έμφανιζόμενον τέσσην άπρεσδοκήτως. Έν τούτοις καθουχάσθη και άμέσως ήννότηεν όποιαι τρομεραί προσπόθειαι είχαν γίνη διά να τον σώσουν, και έδωσαν άπαντήσεις εις τας ένθαρρυντικές επιστολάς τας όποιαις ο δύτες του έφεραν έντός φιάλης έμψυ με μίαν ηλεκτρικήν λυχνίαν και πολύ επιμελώς έκλεγεΐσαν τροφήν. Αί επισκέψεις αύται επανελαμβάνοντο δις της ήμέρας χάριν εγκαρδιώσεως του αιχμαλώτου, και έντός 8 ήμερών και δύο ώρών ή άένσος ήμέρας και νυκτός άντλησας έπέφεραν έκανήν έλάττωσιν του ύδατος ώστε να δυνηθώσιν ει δύται να φέρωσιν τον Βαρισκέτη εις την επιφάνειαν της γῆς, ως ήτο έξαθενημένος, πρὸς άπεριόριστον χαράν του Ίταλου Προξένου και εκατοντάδων άνυπομόνων φίλων πάσης τάξεως. Εύτυχώς ο σωθεΐς και οι σωτήρες άνέρωσαν εκ των άποτελεσμάτων των κινδύνων των και άγώνων και είνε οι ήρωες της ώρας. Όποια άντίθεσις πρὸς την σταθεράν καθημέραν άπώλειαν υπάρξαιεν εις άλλας περιστάσεις ένεκα λείψεως και έμμελείας των υπευθύνων δι' αύτους.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ο "ΕΡΜΗΣ"

Έν Κυρηνεία.

Ο διευθυντής του γνωστοτάτου τούτου ξενοδοχείου διά να έπαρκέση εις την πελατείαν του ένφάσκειν ως ξενοδοχείον και την νέαν οίκίαν του κ. Γ. Δημητριάδου, κειμένην εις το κεντρικώτατον μέρος της Κυρηνείας, έχουσαν δεπανταχόθεν μαγευτικήν θέαν, και ωραίολατα δωμάτια ευάερα και ευήλια.

Οι επισκέπται της έξοχης πολυως εύρίσκουσιν εις το ξενοδοχείον ο "ΕΡΜΗΣ" άνάπαυσιν, καθαριότητα και πῶσαν περιποίησιν.

Ο κ. Σάββας Θωμαΐδης

ο γνωστός φαρμακοποιός έν Κυρηνεία, μετέφερε το **Φαρμακείον** αὐτοῦ εἰς **ΜΟΡΦΟΥ**.

Έπὶ τῇ ευκαιρίᾳ δὲ ἐπρομηθεύθη πλουσίαν συλλογὴν δ' ὧν τῶν φαρμάκων, νωποτάτων δὲ, καὶ δαμαλίδας ἐκ τῶν ἐλβετικῶν ἐργαστηρίων.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Η υπόθεσις των χρηματικῶν άνωμαλιῶν.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τη π. Σάββατον ήτο ή συνέχεια της υποθέσεως Καρουάνα, έξηκολούθησε δε ή άντεξέτασις του κ. Χόαρ, γενικού διευθυντοῦ των ταχυδρομείων και διευθυντοῦ του ταχυδρομείου Λάρνακος, και περιεστράφη επί της άνωμαλίας της ύπηρεσίας εν τῷ γραφείῳ και της πιθανότητος ότι ο κατηγορούμενος είνε θύμα των πράξεων άλλων.

Κατόπιν εκλήθη ο κ. Γκράναμ, γενικός έλεγκτής, όστις παρουσίασε τά βιβλία, άνέπτυξε τας κατηγορίας και πῶς διεπράχθησαν αι καταχρήσεις και ότι ο κατηγορούμενος ως έλεγκτής αὐτῶν των πράξεων δε ήδύνατο παρά να γωρίζη αὐτάς. Παρουσίασεν επιταγὰς διπλοπληρωμένας φερούσας τά αρχικά του κατηγορουμένου και ειπεν ότι αι καταχρήσεις αρχίζουν από του Ιουνίου του 1906.

Η άντεξέτασις του κ. Γκράναμ ήθέλησε να διεξῇ ότι τους λ/μοῦς του κ. Καρουάνα επικύρωσε και ο κ. Χόαρ και ο πρώτος έλεγκτής του γραφείου κ. Ζηρίκοβιτς.

Μετά ταῦτα ο υπαπτινόμενος κ. Μπρατζιέτης κατέβησεν ότι όταν εκάλεισε τον κατηγορουμένον εις την άστυνομίαν και τῷ προσήψε την κατηγορίαν οὔτος ήρήθη ότι είνε ένοχος.

Κατόπιν ο Πρόεδρος του Δικαστηρ. κ. Πάρκιερ παρέκρινε την υποθεσιν εις το Κακούργιοδικεΐον Λάρνακος, άλλ' ο Δικηγόρος του Στέμματος έζήτησε παρά του Άνωτάτου Δικαστηρίου όπως ή υποθέσις εκδικασθῇ εις το Κακούργιοδικεΐον εν Λευκωσία, επερ και έγινετο δικτὸν, έρισθείτης ως ήμέρας δικαίμου της 29/11 Ιουνίου.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ

Την π. Δευτέραν ήτο ή σειρά της υποθέσεως του διευτῆρος κατηγορουμένου κ. Τ. Ζηρίκοβιτς. Την κατηγορίαν διήκουνεν ο Δ. του Στέμματος. Συνήγορός ήτο ο κ. Σωζός, βουλευτής. Πρώτος μάρτυς της κατηγορίας εκλήθη ο κ. Χόαρ, έπεξηγήσας πῶς διεξάγεται ή ύπηρεσία, και κατόπιν ο κ. Γκράναμ, γενικός Έλεγκτής, όστις άνέπτυξεν ακριβῶς ως έξῆς τας περιπτώσεις δι' ας ένοχοποιείται ο κατηγορούμενος:—

1) Έκ Πάφου την 8 Δεκ. 1906 έξεδεθη ταχ. επιταγή υπ' αριθμ. 12009 διά λ1. 10. 0. πληρωτέα εις Λάρνακα. Η επιταγή αὐτή φαίνεται ότι έπληρώθη υπό του κατηγορουμένου διά λ2 10. 0., ο ίδιος δ' έπέρασε και εις το σχετικόν βιβλίον το ποσόν λ2. 10. 0.

2) Έκ Λεμεσού, την 30 Δεκ. 1906 ταχ. επιταγή, αριθμ. 19377, διά λ36, πληρωτέα εις τον λογιστήν του ταχ. Λάρνακος. Η επιταγή αὐτή έξωφλήθη όρθως παρά του υπαλλήλου Ραΐφ την 22 Δεκ. Άλλ' όμως ο αὐτός αριθμός 19377 φαίνεται περασμένος εις το βιβλίον ότι έπληρώθη υπό του κατηγορουμένου διά λ9. 12. 1.

3) Ο υπ' αριθμ. 88 κατάλογος επιταγῶν εξ Αιγύπτου αναφέρει δύο επιταγὰς υπ' αριθμ. 15565 και 15566 διά λ2 εκάστην, πληρωτέας εις Λεμεσόν και Λευκωσίαν. Τά βιβλία της τε Λεμεσού και Λευκωσίας δεικνύουσιν ότι έπληρώθησαν όρθως αι επιταγαί αὐται την 7 και 16 Νοεμβρ. 1906. Οι αὐτοί όμως αριθμοί συνηνωμένοι φαίνονται περασμένοι εις το βιβλίον Λάρνακος ότι έπληρώθησαν υπό του κατηγορουμένου διά λ39. 11. 0.

4) Εις το βιβλίον Λάρνακος φαίνεται περασμένη και πληρωμένη υπό του κατηγορουμένου ή υπ' αριθμ. 16319 επιταγή διά λ2. 10. 0. ως έξδεδίσα εξ Αυστρίας, διφ οὐδεμία τοιαύτη επιταγή έξιδέθη. Παρόμοιος αριθμός φαίνεται εις επιταγήν εξ Αιγύπτου, πληρωθείσαν όμως όρθως εις το ταχ. Λευκωσίας την 13 Άπριλ. 1907 διά λίρας 2.

5) Ο υπ' αριθμ. 85 κατάλογος επιταγῶν εξ Αιγύπτου δεικνύει την υπ' αριθμ. 15489 επιταγήν διά λ2. Ο αριθμός οὔτος φαίνεται περασμένος και πληρωμένος υπό του κατηγορουμένου κατὰ την 10 Δεκ. διά λ3.

6) Η υπ' αριθμ. 16187 επιταγή εξ Αιγύπτου φαίνεται

ὅτι ἐπληρώθη ὁρθῶς διὰ λίραν 1 εἰς τὸ ταχ. Λευκωσίας. Ὁ αὐτὸς δὲμος ἀριθμὸς ἐπεράσθη καὶ ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου διὰ λ2. 10. 0 εἰς Λάρνακα.

Ἦτοι ἐν ὄλῳ κατηγορεῖται διὰ σφετερισμὸν ποσοῦ λ56.3.1.

Ἡ ἀντιξέτασις ἐσκόπει ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε μὲν περασμένα ταῦτα πρὸς τὰ ἄλλα πιθανῶς νὰ ἐπληρῶνοντο ἐπὶ ταχ. ἐπιταγῶν, ἐικονικῶν, γινόμενων ὑπ' ἄλλων ὑπαλλήλων, καὶ ὅτι ἐκεῖ αὐτῆς ἀταξίας καὶ τῆς συγχύσεως τῶν καθηκόντων ἐνδὲς ἐκείνου ἀλλὰ καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὰ ἀνακαλύψῃ ὁ κατηγορούμενος, ὅστις ἦτο οὐ μόνον λογιστὴς ἀλλὰ καὶ πληρωτὴς καὶ ἐκδότης ἐπιταγῶν μετ' ἄλλων ὑπαλλήλων.

Κατόπιν κατέθεσεν ὁ ὑπάστυνός κ. Μπρατζιότης ὅτι ὅταν ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὴν κατηγ. καὶ τῷ προσήψαι τὰς κατηγορίας ταύτας εὖ-ος ἤρνηθη ἐνοχλῶν.

Ὁ κατηγ., ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου εἰς ἔχῃ νὰ προσθήσῃ τι, ἤρνηθη. Καὶ τότε ἡ διαδικασία ἐληξεν περὶ τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἡ ὑπόθεσις περεπείμθη εἰς τὸ Κραυργιοδικεῖον Λευκωσίας διὰ τὴν 29/11 Ἰουνίου.

Ὁ τε κ. Καρούνας καὶ ὁ κ. Ζηρέκοβιτς εἰς ἐλευθεροὺς προσωπικῆς κρηστῆσεως, ἐγγυηθέντες ἕκαστος διὰ λ500, ὁ μὲν πρῶτος ὑπὸ τῶν οἰκείων του, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρτ. μπῆτη ἐκ Λευκωσίας. Καὶ οἱ δύο θὰ δικάσθωσι κατὰ τὸ ἀγγλικὸν νόμον.

Ο Ρ Α Φ Ἰ Φ ἱ ρ. Α Θ Ω Ο Σ

Τὴν Τρίτην ἦτο ἡ σειρά τῆς ὑποθέσεως τοῦ τρίτου τῶν κατηγορουμένων Α. Ραφ ἱ ρ. τοῦ ὁποῖου συνήγοροι ἦσαν οἱ κ. κ. Ἀρτίμης καὶ Σιδεσσλῆς. Ἐν ἀρχῇ ὁ Δικαστὴρ τοῦ Στέμματος ἔλαβε πρὸς τὸ Δικαστήριον τὴν ἐξῆς δῆλωσιν :

« Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε ὅλως διάφορος τῆς τῶν ἄλλων δύο κατηγορουμένων. Μετὰ τὴν τελευταίαν ἀναβολήν, ὁ κατηγορούμενος ἰδυνήθη νὰ δώσῃ πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ τὸν Ἐλεγκτὴν λεπτομεριστατὴν καὶ ἱκανοποιητικὴν ἐξηγήσιν περὶ τῶν προσπαθειμῶν αὐτοῦ κατηγρῶν. Ἀλλ' οὐκ εἶνε ὅτι αἱ ὑποδείξεις αὐτῆς καταχρήσεις εὐρίσκονται εἰς τὰ βιβλία, ἀλλ' εἰς τὸν ἐξῆς δι' ἡμᾶς νὰ καταστήσωμεν ποινικῶς ὑπεύθυνον τὸν κατηγορούμενον διὰ τὰς καταχρήσεις ταύτας. Ὅθεν, εἰς τὴν ἐξῆς τὰς ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας ἐδώκε, δὲν θεωροῦμεν κατὰλληλον νὰ προχωρήσωμεν μετὰ τὰς κατηγορίας, καὶ τὰς ἀποσύρωμεν »

Ὁ Δικαστὴς μετὰ ταῦτα εἶπεν εἰς τὸν Ραφ ἱ ρ. ὅτι ἐὰν ἡ Εἰσαγγελία ἐπέμεινεν ἕως τῶρα ἐπὶ τῶν κατηγρῶν, τοῦτο προέβλεπεν ἐκ τοῦ ὅτι οὗτος δὲν ἔδωκεν ἐξ ἀρχῆς τὰς ἐξηγήσεις. « Ἀλλ' ἡ αὕτη ἀποσύρει τὰς κατηγορίας, καὶ δύναται σὺ ν' ἀπέλθῃς ἐλεύθερος »

● ἀνακτῆση τῆς θέσεως του.

Ἡ χαρὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ ὑπαλλήλου, ἐξεληθόντος τοῦ Δικαστηρίου ἐλευθέρου καὶ ἀθώου ἐκ τῶν σοβαρῶν κατηγορίας, ἦτο ὑπερκαρδία. Ἡ νεαρὰ σύζυγός του ἔπεσε λιπόθυμος ὅταν τὴν ἀνήγγειλαν τὴν εὐχάριστον εἰδησιν. Καὶ ὅλη δὲ ἡ ὀθωμανικὴ κοινότης ἐξεδῆλωσε βαθεῖαν χαράν. Ὁ ἀθωωθείς, νεώτερος καὶ συμπαθὴς, ἔχει λαμπρὰ πιστοποιητικὰ τῆς προτίρας αὐτοῦ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ὑπηρεσίας, γνωρίζει δὲ κάλλιστα πλὴν τῆς τουρκικῆς καὶ τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν. Αἱ ἐπιρριψαὶ εἰς αὐτὸν καταχρήσεις ἤρχισαν 4 ἡμέρας ἐφ' ἧς ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ταχ., γινόμενος καθ' ἑαυτὸ ἀδύνατον.

Ὁ ἐξεφράσθη ὁ κ. Χόαρ, ὁ ὑπάλληλος οὗτος δύναται ν' ἀνακτῇ καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ καὶ τὸν μέχρι τοῦδε μισθὸν του, καὶ ἀπὸ προχθὲς ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον Λευκωσίας.

Δυνάμει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι οἱ συνήγοροι αὐτοῦ, πεισθέντες ἐξ ἀρχῆς περὶ τῆς ἀθωότητός του ἐκ τῶν ἐξηγήσεων, αἱ ἔλαβον πρὸς αὐτοῦ, ἐργάσθησαν χωρὶς νὰ φεισθῶσι κόπου ὅπως ἐκθέσωσι καὶ καταστήσωσιν αὐτὰς σαφεῖς καὶ πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα καὶ πρὸς τὸν Γ. Ἐλεγκτὴν. Οἱ ὀθωμανοὶ δὲ τῆς τε Λάρνακας καὶ Λευκωσίας εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐπέδειξαν ἀξίαν αἰσθημα ἀλληλεγγύης συνδραμόντες καὶ χρηματικῶς τὸν ἀθωωθέντα εἰς τὰ γινόμενα ἐξόδα.

ΔΙ ΒΡΟΛΑΙ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ διὰ τὰς περὶ τὰς βροχὰς κατὰ τὴν λήξαντα μῆνα Ἀπρίλιον εἶνε : Ἐν Λευκωσίᾳ 0.53. Ἐν Λάρνακι 0.56. Λεμεσῷ 0.84. Ἀμμοχώστῳ 0.10. Πάφῳ 0.52. Κυρηνείᾳ 1.17.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ἡ ἐκδίκασις αὐτοῦ ἐν Λευκωσίᾳ.

Ο Λ Α Ι Α Ι Λ Ε Π Τ Ο Μ Ε Ρ Ε Ι Α Ι

Τὸ ἐν Λεμεσῷ ἐπείσδιον κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου, ὅτε ὁ ὑπάστυνός κ. Τελεβάντος ἠμπόδισε τὰς πρὸς τιμὴν τῆς ἐθνικῆς σημαίας ὀλμοβολὰς, ἔλαβε τὸ τέλος τοῦ τὴν προχθὲς Τετάρτην ἐν τῷ Πταισματοδικείῳ Λευκωσίας, καταδικασθέντος μόνον τοῦ ἐνδὲς τῶν πέντε κατηγορουμένων πολιτῶν ἐπὶ ἀνησυχία εἰς μικρὸν πρόστιμον, καὶ λ24. 15. 0 ἐξόδα.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΛΕΜΕΣΙΑΝΩΝ

Οἱ πέντε κατηγορούμενοι, ὡς κατωτέρω ἀναγράφωμεν, πολιτῆς τῆς Λεμεσοῦ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ γηραιὸς διδάσκαλος τῆς πόλεως, μετὰ τῶν μαρτύρων, τῶν οἰκείων μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλὰ κυρία, καὶ φίλων, ἐφθασαν δι' ἀτμοπλοῦς εἰς Ἀμμοχώστον τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας. Ἡ πόλις ὅλη ἐν ἐνθουσιασμῷ μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τοὺς ἐξεβίβη ἐγκορδιώματα, προσφωνήσαντος τοῦ δημάρχου κ. Λ. Λοῖζου, ἀπαντήσαντος δὲ δι' ὀλίγων τοῦ κ. Θεμιστοκλέους, καὶ τοῦ κ. Εὐ. Ζήνωνος, δικηγόρου. Συνοδευόμενοι ὑπὸ πολλῶν φίλων τῆς Ἀμμοχώστου ἀφίκοντο διὰ τοῦ ἀπογευματινοῦ τραίνου τῆς ἐπαύριον εἰς Λευκωσίαν περὶ τὴν 6 μ.μ. Ἡ ὑποδοχὴ εἰς τὸν σταθμὸν, ἐπιδητικὴ ἐν τῇ σιγῇ τῆς, ἦτο θερμὴ. Πάντες σφίγγουσι τὴν χεῖρα τοῦ κ. Α. Θεμιστοκλέους καὶ τῶν λοιπῶν ξένων μας. Ἡ ἐφ' ἀμαζῶν εἰσοδος εἰς τὴν πόλιν προσέδωκεν εἰς αὐτὴν ζωηρὰν κίνησιν.

Η ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Ἡ δίκη ἤρχισε τὴν 9 π. μ. τῆς Τετάρτης, ἐνώπιον τοῦ Προέδρου κ. Πάρκιερ. Κόσμος πολυάριθμος, ἀλλ' ἡ αἴθουσα μὲν χωρεῖ τοὺς συρρεύσαντας ἐκ πάσης Κύπρου δικηγόρους, ἡ ἄντρον αὐτὸ ὑπὸ τὸν ὑπάστυνόν Μουσταφὰ ἐρμὲς πολὺ καλὸν τρόπον κατερθώνει νὰ κρατήσῃ πλήρη τάξιν. Εἰς τὸ ἀκροατήριον κομφαὶ κυρία καὶ δεσποινίδες ἐκ Λεμεσοῦ συγγενεῖς τῶν κατηγορουμένων.

Ὁ ὑπάστυνός κ. Μπρατζιότης διευθύνει τὴν κατηγόριαν. Συνήγοροι 4 μὲν τῶν κατηγορουμένων εἶνε ἐν ὄλῳ δεκάεπτά, οἱ κ. κ. Σωζος, Μαρκίδης, Ζήνων, Π. Κωνσταντινίδης, ἀδελφοὶ Θεμιστοκλέους, Χατζηιωάννου, Μ. Α. Σιακαλλῆς, Ζ. Κλεβούλου, Χ. Παυλίδης, Ν. Νικολαΐδης, Κ. καὶ Μ. Νικολαΐδαι, Ἐμφιετῆς, Σιδέρης, Μυριάνθης, καὶ Γ. Ἰωαννίδης. Ὁ κατηγορούμενος κ. Ν. Λανίτης παρίσταται μόνος.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος κάμνει τὴν ἐξῆς δῆλωσιν : « Βλέπω μίγα ἐνδ' ἀφ' ἑνὸς καὶ μεγάλην συρροὴν ἐνῷ ἡ ὑπόθεσις εἶνε μικρᾶς σημασίας, δὲν θὰ εἴπω ἐγὼ διατὶ ἡ δίκη αὕτη ἐστέλλῃ τοῦτο ἀφορὰ εἰς τὴν κατηγόριαν καὶ ὑπεράσπισιν, θέλω μόνον νὰ εἴπω ὅτι τὸ καλύτερον εἶνε ἡ ὑπόθεσις νὰ διεξαχθῇ συνοπτικῶς καὶ δεύτερον ἐλπίζω ὅτι οὐδεμία ἀνησυχία θὰ συμβῇ ».

Τὸ κατηγορητήριον εἶνε ὅτι οἱ κ. κ. Α. Θεμιστοκλέους, Ν. Λανίτης, Μ. Φραγκοῦδης, Ε. Σχιζας, καὶ Π. Κίζας, τὴν 6 Μαΐου ἐν Λεμεσῷ διετάραξαν τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων ἀνευ εὐλόγου αἰτίας, ἠμπόδισαν δὲ τὴν δημοσίαν διάβασιν, προσέβαλον τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τοῦ ὑπάστυνός κ. Τελεβάντου, καὶ ἐρρίψαν ὀλμοβολὰς εἰς μέρος ὅπου πιθανὸν νὰ ἐγίνετο βλάβη εἰς τὸ δημόσιον.

Πρῶτος μάρτυς τῆς κατηγορίας ἦτο ὁ ὑπάστυνός κ.

Τελεβάντος

ὅστις κάμνει λεπτομερῆ κατὰθεσιν. Οὐδεὶς τῶν κατηγ. ἦτο πλησίον εἰς τὰ μάσκουλα, ἀλλ' ἦσαν ἐκεῖ πολλὰ παιδιά καὶ χαμάληδες. Ὑπέδειξα εἰς τὸν ἄνθρωπον ποὺ τὰ ἐπαίζεν ὅτι τὸ μέρος ἦτο ἐπικίνδυνον καὶ πρέπει νὰ τὰ σηκώσῃ καὶ πάρῃ εἰς ἄλλο μέρος. Ἐπιστρέψας εἰς τὸ μέρος εἶδα ὅτι δὲν τὰ εἶχε σηκώσῃ καὶ τὰ παιδιά ἦσαν ἐκεῖ ἀκόμη. Διέταξα τὸν ζαπτιὲν νὰ τὰ σηκώσῃ διὰ νὰ μὴ συμβοῦν δυσάρεστα. Συνήντησα τὸν κ. Θεμιστοκλέους, τὸν ἤκουσα νὰ λέγῃ πρὸς τὸν κ. Σωζον Λοῖζου θυμωμένα « νὰ πάμιν νὰ τὰ πάρωμεν πίσω καὶ νὰ τὰ παίζωμεν καὶ ὁποῖος τολμήσῃ αἰς ἐλθῇ νὰ τὰ σηκώσῃ ». Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ μέρος τῶν ὀλμων ἐξ ἀποστάσεως 40 ὑαρδῶν εἶδα τυνηγμένον πλῆθος καὶ τοὺς κ. κ. Θεμιστοκλέους,

Λανίτην, Φραγκούδη. Τὸ πλῆθος μοῦ ἤνοιξε δρόμον ἀλλ' οἱ τρεῖς εὐτοὶ κύριοι μετὰ τοῦ Σχιζα μοῦ εἰκόφην τὸν δρόμον καὶ μοῦ εἶπαν δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβω εἰς τοὺς δλμοὺς. Εἶπα εἰς τὸν κ. Θεμιστοκλέους δτι ἐνῆργησα οὕτω διὰ νὰ σώσω τὰ παιδιὰ σας.

Ἐπειδὴ ἐπέμειναν, τοὺς κατέστητα ὑπευθύνους ἔπειτα ῥησα δτι ἐνεκα τῆς συμπεριφορᾶς τῶν τῶ πλῆθος ἤρχισε νὰ ἐρεθίζεται ἐναντίον μου. Φεύγων ἤκουσα τὸν Λανίτην νὰ λέγῃ δτι εἶνε καιρὸς ν' ἀποδοκιμασθῇ ἡ πράξις μου· ὁ ἴδιος εἶδωσεν τὸ σύστημα κτυπῶν μὲ μπαστοῦνι εἰς ἐν παράθυρον καὶ φωνάζων γιοῦχα. Οἱ Φραγκούδης καὶ Σχιζα ἐφώναζαν ὡς καὶ τὸ πλῆθος.

Εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον εἶχε πολὺ πλῆθος ἐμποδίζον τὴν διάδοσιν. Ἦτο ἡ ἐορτὴ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, καὶ εἶνε ἔθος νὰ παύωνται δλμοι, ἀλλ' εἰς τὸ Γυμναστήριον ἡ σὺν περιβολὸν τοῦ ναοῦ καὶ οὐκ εἰς τοὺς δρόμους. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς παιγθέντας ἦσαν ἐπὶ τοῦ κυρίου δρόμου.

Ἀντιεξετάζεται διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σώζου, καὶ ἡ ἀντιεξετάσις ἐσκόπει ν' ἀποδείξῃ δτι ὑπῆρξεν ὑλόγος αἰτία ἀποδοκιμασίας καὶ ἀνησυχίας. Μεταξὺ ἄλλων ἀπαντᾷ δτι ἐμαθὲν κατόπιν δτι ἐώρταζεν ἡ «Μεταρρύθμισις» καὶ δι' αὐτὸ ἐπαίζοντο οἱ δλμοι. Δὲν ἦσαν δυσμαὶ ἡλίου. Τὸ ἔχουν οὕστημα δταν ὑφώνουν μίαν σημαίαν καὶ δταν τὴν καθεάζουν νὰ παίζου δλμοὺς, ἐνεῶ τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν. Ἐσήκωσα τοὺς δλμοὺς ἀπλούστατα διὰ νὰ ἐμποδίσω ἀπρόσπτον. Δὲν ἤλθιν εἰς τὸν νοῦν μου δτι ἐπαίζοντο πρὸς χαιρετισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἤρχετο θὰ ἡμποδίζα. Δὲν γινώσκω ἂν ποτε ἐπαίχθησαν δλμοι καὶ εἰς τὸν αὐτὸν δρόμον, ἀλλ' ἤκουσα δτι ἀλλοτε ἐπαίχθησαν εἰς διάφορα σημεία. Εἶνε ψεῦδος ἀναισχυόντων δτι ἐστήριξα τὰ χέρια εἰς τὴν μέσην καὶ εἶπα περιφρονητικῶς: διαλυθεῖτε. Πολλοὶ μὲ συνεχάρησαν διὰ τὴν ψυχραιμίαν μου. Ὁ κ. Λανίτης ἦτο ἀγριώτερος δλων.

Λανίτης. Ὅχι σοῦ.

Τελιβ. Ἐγὼ ἤμην ἐντελὲς ψύχρηνος. Ὡς μοῦ ὠμίλουν ἦτο ἐπίπληξις. Ἀνησυχία ἦτο αἱ φωναὶ ἀνυόμεναι εἰς ἀποστασιν 200 μέτρων.

Ἐπανεξετάζομενος λέγει δτι σταματῶν τοὺς δλμοὺς δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐορτήν, δτι δὲ οἱ ἔχοντες κεινὸν νοῦν μοῦ ἔκαμν παράπονα διὰ τὸ μέρος ὅπου ἐπαίζοντο.

Ζήνων. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν κοινὸν νοῦν καὶ ὁμῶς δὲν ἐκάμαμεν παράπονα.

Οἱ ἄλλοι μάρτυρες.

Καλοῦνται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον εἰς ἐξῆς ἑπτὰ μάρτυρες τῆς κατηγορίας: 1) Α. Ρωσιδης. 2) Χρ. Ἰμπος, ὅστις καταθέτει δτι ἤκουσε τὰ γιοῦχα ἀλλὰ δὲν ξεῦρε ποτὸς ἐφώναξε, καὶ δτι τίποτε σοδαρὲν δὲν συνέβη. 3) Κ. Μαυροῖδης, ὅστις καταθέτει δτι ἤκουσε μίαν... κανονίαν, ἐγύρισε καὶ εἶδε ἕνα ἄνθρωπον νὰ βάλλῃ φωτιάν εἰς δλμον, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Τελιβ. δτι ἐφοβήθη! 4) Κλεοδούλος Νικόλα, ὑπάλληλος δημαρχίας, ὅστις καταθέτει δτι δὲν ὑπῆρχαν δλμοι εἰς τὸν κύριον δρόμον, δτι οὐδεὶς τῶν κατηγορουμένων ἐπαῖξεν αὐτοῦς οὐδὲ ἦτο ἐκεῖ, ἤκουσα τὰ γιοῦχα, καὶ τὸν κ. Τελιβάντου λέγοντα πρὸς τὸ πλῆθος: Ἐγὼ προσκαλῶ τὸν Θεμιστοκλέους καὶ τὸν διορθῶν· δὲν ἤξεύρω ποτὸς ἐφώναξε γιοῦχα, ὅλος ὁ κόσμος ἐφώναξε. 5) Νικόλας Λούκα, ἀπλοκίς ζαχαροπλάστης, ὅστις λέγει δτι ἀπὸ τὸν δρόμον ὅπου ἦσαν οἱ δλμοι οὐδεὶς ἐπερὶ οὐσιν, ἐμένα δὲν μ' ἐνεχλοῦσαν, τοὺς ἤθελον, εἶχα καὶ σημαίαν εἰς τὸ κατάστημά μου (ἀπέναντι τῶν δλμων)· δὲν ἤκουσα καμμίαν ἀτοπὸν λέξιν, ὅλος ὁ λαὸς εἶλεγε γιοῦχα. Ἀντιεξετάζομενος ὑπὸ τοῦ κ. Σώζου λέγει, δταν ἐπαῖξαν τοὺς δλμοὺς ἐκατέβαζα τὴν σημαίαν ὡς καὶ αἱ λέσχαι, ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶδωσα τὴν φωτιά, μὲν ἐφάνη ἀσχημον δταν ὁ κ. Τελιβάντος διέταξε νὰ τοὺς σηκώσουν καὶ προσβολὴ δίδει ἦτο ἐορτὴ τοῦ Βασιλέως. 6) Ἡρακλῆς Κακογιάννης μάρτυς κατὰ τοῦ κ. Φραγκούδης καὶ 7) Ἀτῶνιος Παπαπέτρου, γραμ. Κτηματολογίου Λεμεσοῦ, καταθέσει δτι ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἤκουσε μόνον τὸν κ. Λανίτην νὰ φωνάζῃ γιοῦχα.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Ἡ δίκη διακοπεῖσα τὴν 1 μ. μ. ἐπανελήθη τὴν 2.10 μ. μ. δτι ἐξητάσθησαν 4 ἄλλοι μάρτυρες τῆς κατηγορίας, εἰ Ζαφειρόπουλος, Χρ. Χατζηχαράλამπου, 71 ἐτῶν, Δημ. Χατζηπαύλου, Ν. Π. Λανίτης καὶ Ἀχμέτ Ριφάτ. Ἀφοῦ ἡ κατη-

γορία ἐκλείπειν, ὁ Πρόεδρος εἶπε: «Ἐπὶ δώσω τὸν λόγον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν θὰ εἴπω πῶς θεωρῶ τὴν ὑπόθεσιν. Φαίνεται πολὺ μεγαλοποιημένη. Ἡ κατηγορία περὶ ἀνησυχίας, ἐκτὸς τῆς μαρτυρίας τοῦ κ. Τελιβ., εἶχεν ἀνάγκην ἐνίσχυσεως. Ὡς πρὸς τὸν κ. Ἀνδρίαν, εἶα γὰρ δτι συνέβη συζήτησις μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Τελιβάντου, τοὺς γινώσκω ἀμφοτέρους καὶ δὲν ἀμφιβάλλω δτι ὠμίλουν μὲ ζωηρότητα, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο δὲν εὗρισκω κατὰ τοῦ κ. Ἀνδρία. Ἐναντίον τοῦ κ. Λανίτη εὗρισκω κάτι. Κατὰ τοῦ κ. Φραγκούδης δτι εἶπε γιοῦχα, εἰς μάρτυς ὑπάρχει καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ κ. Τελιβάντος, ἐνῶ ἦτο ἀνάγκη ἐνίσχυσεως τῆς μαρτυρίας. Ὡσαύτως δὲν ὑπάρχει ἐνίσχυσις τῆς κατὰ Σχιζα μαρτυρίας τοῦ Τελιβάντου. Ὡς πρὸς τὸν κ. Κίζαν, ἀπορρίπτω τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἐπὶ δλων τῆς σημείων καὶ ἐπιβάλλω εἰς τὴν ἀτυνεμίαν νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ἐκ Λεμεσοῦ.

Ἡ κατηγορία περὶ δημασίας διαβάσει· δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ μόνη ἀλλὰ σὺν τῇ περὶ ἀνησυχίας. Ὡς πρὸς τὴν 3ην κατηγορίαν, μάρτυρες ὑπάρχουν μόνον κατὰ τοῦ κ. Λανίτη. Ὡς πρὸς τὴν τετάρτην, δὲν ὑπάρχει μαρτυρία ποτὸς ἐπαῖξε τοὺς δλμοὺς. Ἐγὼ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου δὲν θὰ ἐπιτρέπον νὰ ποιῶνται τοιούτους εἰς τοὺς δρόμους. Ὅπως καὶ ἂν εἶχη τὸ πᾶγμα, δὲν ὑπάρχει μαρτυρία δτι οἱ κατηγορούμενοι ἐπαῖξαν δλμοὺς, μόνον συνεζήτησαν περὶ αὐτῶν καὶ εἶχον ἐνθαρρύνῃ μέχρι τινὸς τὸ παίξιμον, ἀλλὰ τὸ Δ. δὲν θὰ τοὺς καταδικάσῃ ἀφοῦ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχον παίξῃ.»

Κατόπιν ὁ κ. Λανίτης ἀπολογεῖται ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ἀνησυχίας. Ἡ ἐντύπωσίς μου, λέγει, ἦτο χειρίστη διὰ τὴν προσβολὴν τῆς Σημαίας καὶ μάλιστα ἀπὸ ἑλληνα ὑπάλληλου. Ἡ ἀγα. ἀκτῆσις ἦτο γενική, καὶ ἡμεῖς νομίζω ἔμεθα οἱ πρῶτοι οἱ εἶναι ν' ἀγανακτήσωσιν. Ἐγὼ μὲ τὸν κ. Ἀνδρίαν παρώτρυνον νὰ μὴ συμβῇ τι ἀλλ' ὁ κ. Τελιβάντος πολὺ ἀποτόμως καὶ μὲ γοργωμένα μάτια διέταξε τὸ πλῆθος νὰ διαλυθῇ. Ἀγῶν δτι δὲν μετέσχο, τοῦ γιοῦχαίματος μολοῦντι, ἐπιδοκίμασα καὶ ἐπιδοκίμαζω τὰ γινόμενα ὡς φυσικὴν συνέπειαν τοῦ προκλητικοῦ τρόπου τοῦ ὑπαστυνόμου. Ἐὰν ἡ κατὰ τῆς σημαίας προσβολὴ δὲν φανῇ ὑλόγος αἰτία ἀνησυχίας, δὲν γινώσκω ἂν τὸ Δ. τούτο ἢ ἄλλο θὰ εὗρισκον ἐυλογώτερα αἰτία.

Ὁ κ. Μπρατζιότης ἀντιεξετάζει τὸν κ. Λανίτην, καὶ κατόπιν ἡ ὑπεράσπισις φέρει δύο μάρτυρας, 1) τὸν κ. Σοφ. Καραγιωργιάδην, ὅστις λέγει δτι δὲν εἶδε τὸν μάρτυρα Παπαπέτρου νὰ εἶνε πλησίον εἰς τὴν σκηνήν, οὔτε τὸν κ. Λανίτην νὰ φωνάζῃ γιοῦχα, καὶ 2) τὸν Μιχαὴλ Φυτὸν, καταθέσαντα δτι ὁ κ. Λανίτης μετὰ τοῦ κ. Ἀνδρία συνεκράτησαν τὸ πλῆθος.

Κατόπιν ἐκ μέρους τῆς ὑπερασπίσεως ἀγορεύει ὁ κ. Εὐ. Ζήνων, ὅστις καταλήγει μὲ ὡραίαν ἀποστροφὴν ἐν τῇ ἐκφράσει τὴν θλίψιν τοῦ δτι εἰ κάτοικει δὲν ἤξωθησαν τοῦ δίκτου σιδασμοῦ πρὸς τὰ ἔθνη τῶν αἰσθημάτων ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ἐδελγὸς ἀθηναῖκος λαὸς ἔρρανεν διὰ λευκῶν ἀττικῶν ἀνθίων τὴν περικαλλῇ Βασιλισσάν τῆς Ἀγγλίας.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Κατόπιν ὁ Δικαστὴς δίδει τὴν ἀπόφασιν. «Ἡ γνώμη μου, λέγει, εἶνε δτι πολλοὶ ἄνθρωποι εἶχον ἀγανακτήσῃ καὶ τολμῶ νὰ εἴπω δτι ἦτο καθήκον τοῦ κ. Τελιβάντου νὰ σηκώσῃ τοὺς δλμοὺς ἐκ τοῦ δρόμου. Ἀφῆκα ἐλευθέρους τοὺς 4 τῶν κατηγορουμένων διότι ἐφέρθησαν ἡσυχῶς καὶ ἂν ὅλοι ἐφέροντο ὡς ὁ κ. Ἀνδρίας, ἡ ὑποθεσις θὰ ἦτο διάφορος. Ὡς πρὸς τὸν κ. Λανίτην, δὲν βλέπω διατί νὰ μὴ περαδεχθῶ τοὺς λόγους τοῦ μάρτυρος Παπαπέτρου. Φαίνεται δτι ὁ κ. Λανίτης ἦτο ἐν καταστάσει ἐριθισμοῦ, καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν δτι ὅλοι αἱ κατηγορίαι περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀνησυχίαν, εὗρισκω αὐτὸν ἔχον κατὰ τὸ ἀρθρον 260 τοῦ δθ. π. ν. Λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἔξοδα ἐπιβάλλω εἰς αὐτὸν τὸ ἰσχύιστον ὅριον τοῦ προστίμου, 10 πεσλίκια.» (σελ 8. γρ. 3.)

Ἡ ἐντύπωσις.

Ὁ κόσμος, εἰς ἀρχῆς τελείως ἀδιάφορος εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης—ἐνῶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ζωντῶς ἐσχολάζετο—εἶχε αὐτὸ ἀναλγῶς, καὶ διαλύεται ἐν ἀρραγῇ ἡσυχίᾳ.

Τὰ ἔξοδα τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ ὁ κ. Λανίτης εἶνε λίραι 24 σελ. 15, τὰ δὲ ἔξοδα τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ ἡ ἀτυνεμία εἶνε λίραι 5 πρὸς τὸν κ. Ἡ. Κακογιάννην καὶ λίραι 2 πρὸς τὸν κ. Π. Κίζαν.

Λανίτην, Φραγκούδη. Τὸ πλῆθος μοῦ ἤνοιξε δρόμον ἀλλ' οἱ τρεῖς εὐτοὶ κύριοι μετὰ τοῦ Σχιζα μοῦ εἰκόφην τὸν δρόμον καὶ μοῦ εἶπαν δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβω εἰς τοὺς δλμοὺς. Εἶπα εἰς τὸν κ. Θεμιστοκλέους δτι ἐνῆργησα οὕτω διὰ νὰ σώσω τὰ παιδιὰ σας.

Ἐπειδὴ ἐπέμειναν, τοὺς κατέστητα ὑπευθύνους. Ἐπειδὴ ῥησα δτι ἐνεκα τῆς συμπεριφορᾶς τῶν τῶ πλῆθος ἤρχισε νὰ ἐρεθίζεται ἐναντίον μου. Φεύγων ἤκουσα τὸν Λανίτην νὰ λέγῃ δτι εἶνε καιρὸς ν' ἀποδοκιμασθῇ ἡ πράξις μου. ὁ ἴδιος ἔδωκε τὸ σύστημα κτυπῶν μὲ μπαστοῦνι εἰς ἐν παράθυρον καὶ φωνάζων γιοῦχα. Οἱ Φραγκούδης καὶ Σχιζα ἐφώναζαν ὡς καὶ τὸ πλῆθος.

Εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον εἶχε πολὺ πλῆθος ἐμποδίζον τὴν διάδοσιν. Ἦτο ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, καὶ εἶνε ἔθος νὰ παύωνται δλμοι, ἀλλ' εἰς τὸ Γυμναστήριον ἡ σὺν περιβολὸν τοῦ ναοῦ καὶ οὐκ εἰς τοὺς δρόμους. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς παιγθέντας ἦσαν ἐπὶ τοῦ κυρίου δρόμου.

Ἀντιεξετάζεται διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σώζου, καὶ ἡ ἀντιεξετάσις ἐσκόπει ν' ἀποδείξῃ δτι ὑπῆρξεν ὑλόγος αἰτία ἀποδοκιμασίας καὶ ἀνησυχίας. Μεταξὺ ἄλλων ἀπαντᾷ δτι ἐμαθὲ κατόπιν δτι ἐώρταζεν ἡ «Μεταρρύθμισις» καὶ δι' αὐτὸ ἐπαίζοντο οἱ δλμοι. Δὲν ἦσαν δυσμαὶ ἡλίου. Τὸ ἔχουν οὕστημα δταν ὑφώνουν μίαν σημαίαν καὶ δταν τὴν καθεάζουν νὰ παίζου δλμοὺς, ἐνεῶ τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν. Ἐσήκωσα τοὺς δλμοὺς ἀπλούστατα διὰ νὰ ἐμποδίσω ἀπρόσπτον. Δὲν ἤλθιν εἰς τὸν νοῦν μου δτι ἐπαίζοντο πρὸς χαιρετισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἤρχετο θὰ ἤμποδίζα. Δὲν γινώσκω ἂν ποτε ἐπαίχθησαν δλμοι καὶ εἰς τὸν αὐτὸν δρόμον, ἀλλ' ἤκουσα δτι ἀλλοτε ἐπαίχθησαν εἰς διάφορα σημεία. Εἶνε ψεύδος ἀναισχυόντων δτι ἐστήριξα τὰ χέρια εἰς τὴν μέσην καὶ εἶπα περιφρονητικῶς: διαλυθεῖτε. Πολλοὶ μὲ συνεχάρησαν διὰ τὴν ψυχραιμίαν μου. Ὁ κ. Λανίτης ἦτο ἀγριώτερος δλων.

Λανίτης. Ὅχι σοῦ.

Τελιβ. Ἐγὼ ἤμην ἐντελὲς ψύχρηνος. Ὡς μοῦ ὠμίλουν ἦτο ἐπίπληξις. Ἀνησυχία ἦτο αἱ φωναὶ ἀνυόμεναι εἰς ἀποστασιν 200 μέτρων.

Ἐπανεξετάζομενος λέγει δτι σταματῶν τοὺς δλμοὺς δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐορτήν, δτι δὲ οἱ ἔχοντες κεινὸν νοῦν μοῦ ἔκαμν παράπονα διὰ τὸ μέρος ὅπου ἐπαίζοντο.

Ζήνων. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν κοινὸν νοῦν καὶ ὁμῶς δὲν ἐκάμαμεν παράπονα.

Οἱ ἄλλοι μάρτυρες.

Καλοῦνται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον εἰς ἐξῆς ἑπτὰ μάρτυρες τῆς κατηγορίας: 1) Λ. Ρωσιδης. 2) Χρ. Ἰμπος, ὅστις καταθέτει δτι ἤκουσε τὰ γιοῦχα ἀλλὰ δὲν ξεῦρε ποτὸς ἐφώναξε, καὶ δτι τίποτε σοδαρὲν δὲν συνέβη. 3) Κ. Μαυροῖδης, ὅστις καταθέτει δτι ἤκουσε μίαν... κανονίαν, ἐγύρισε καὶ εἶδε ἕνα ἄνθρωπον νὰ βάλλῃ φωτιάν εἰς δλμον, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Τελιβ. δτι ἐφοβήθη! 4) Κλεοδούλος Νικόλα, ὑπάλληλος δημαρχίας, ὅστις καταθέτει δτι δὲν ὑπῆρχαν δλμοι εἰς τὸν κύριον δρόμον, δτι οὐδεὶς τῶν κατηγορουμένων ἐπαῖξεν αὐτοῦς οὐδὲ ἦτο ἐκεῖ, ἤκουσα τὰ γιοῦχα, καὶ τὸν κ. Τελιβάντου λέγοντα πρὸς τὸ πλῆθος: Ἐγὼ προσκαλῶ τὸν Θεμιστοκλέους καὶ τὸν διορθῶν δὲν ἤξεύρω ποτὸς ἐφώναξε γιοῦχα, ὅλος ὁ κόσμος ἐφώναξε. 5) Νικόλας Λούκα, ἀπλοκίς ζαχαροπλάστης, ὅστις λέγει δτι ἀπὸ τὸν δρόμον ὅπου ἦσαν οἱ δλμοι οὐδεὶς ἐπερὶ οὐσιν, ἐμένα δὲν μ' ἐνεχλοῦσαν, τοὺς ἤθελον, εἶχα καὶ σημαίαν εἰς τὸ κατάστημά μου (ἀπέναντι τῶν δλμων) δὲν ἤκουσα καμμίαν ἀτοπὸν λέξιν, ὅλος ὁ λαὸς εἶλεγε γιοῦχα. Ἀντιεξετάζομενος ὑπὸ τοῦ κ. Σώζου λέγει, δταν ἐπαῖξαν τοὺς δλμοὺς ἐκατέβαζα τὴν σημαίαν ὡς καὶ αἱ λέσχαι, ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔδωσα τὴν φωτιά, μὲ ἐφάνη ἀσχημον δταν ὁ κ. Τελιβάντος διέταξε νὰ τοὺς σηκώσουν καὶ προσβολὴ διέτι ἦτο ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως. 6) Ἡρακλῆς Κακογιάννης μάρτυς κατὰ τοῦ κ. Φραγκούδης καὶ 7) Ἀντώνιος Παπαπέτρου, γραμ. Κτηματολογίου Λεμεσοῦ, καταθέσει δτι ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἤκουσε μόνον τὸν κ. Λανίτην νὰ φωνάζῃ γιοῦχα.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Ἡ δίκη διακοπεῖσα τὴν 1 μ. μ. ἐπανελήθη τὴν 2.10 μ. μ. δτι ἐξητάσθησαν 4 ἄλλοι μάρτυρες τῆς κατηγορίας, εἰ Ζαφειρόπουλος, Χρ. Χατζηχαράλამπου, 71 ἐτῶν, Δημ. Χατζηπαύλου, Ν. Π. Λανίτης καὶ Ἀχμέτ Ριφάτ. Ἀφοῦ ἡ κατη-

γορία ἐκλείπειν, ὁ Πρόεδρος εἶπε: «Πρὶν δώσω τὸν λόγον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν θὰ εἴπω πῶς θεωρῶ τὴν ὑπόθεσιν. Φαίνεται πολὺ μεγαλοποιημένη. Ἡ κατηγορία περὶ ἀνησυχίας, ἐκτὸς τῆς μαρτυρίας τοῦ κ. Τελιβ., εἶχε ἀνάγκην ἐνίσχυσεως. Ὡς πρὸς τὸν κ. Ἀνδρίαν, εἶπα δτι συνέβη συζήτησις μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Τελιβάντου, τοὺς γινώσκω ἀμφοτέρους καὶ δὲν ἀμφισβώλλω δτι ὠμίλουν μὲ ζωηρότητα, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο δὲν εὗρισκω κατὰ τοῦ κ. Ἀνδρία. Ἐναντίον τοῦ κ. Λανίτη εὗρισκω κάτι. Κατὰ τοῦ κ. Φραγκούδης δτι εἶπε γιοῦχα, εἰς μάρτυς ὑπάρχει καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ κ. Τελιβάντος, ἐνῶ ἦτο ἀνάγκη ἐνίσχυσεως τῆς μαρτυρίας. Ὡσαύτως δὲν ὑπάρχει ἐνίσχυσις τῆς κατὰ Σχιζα μαρτυρίας τοῦ Τελιβάντου. Ὡς πρὸς τὸν κ. Κίζαν, ἀπορρίπτω τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἐπὶ δλων τῆς σημείων καὶ ἐπιβάλλω εἰς τὴν ἀτυνεμία νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τοῦ ἔρχεσθαι τοῦ κ. Λεμεσοῦ.

Ἡ κατηγορία περὶ δηματίας διαβάσει δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ μόνη ἀλλὰ σὺν τῇ περὶ ἀνησυχίας. Ὡς πρὸς τὴν 3ην κατηγορίαν, μάρτυρες ὑπάρχουν μόνον κατὰ τοῦ κ. Λανίτη. Ὡς πρὸς τὴν τετάρτην, δὲν ὑπάρχει μαρτυρία ποτὸς ἐπαῖξε τοὺς δλμοὺς. Ἐγὼ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου δὲν θὰ ἐπιτρέπον νὰ ποιῶνται τοιούτους εἰς τοὺς δρόμους. Ὅπως καὶ ἂν εἶχη τὸ πᾶγμα, δὲν ὑπάρχει μαρτυρία δτι οἱ κατηγορούμενοι ἐπαῖξαν δλμοὺς, μόνον συνεζήτησαν περὶ αὐτῶν καὶ εἶχον ἐνθαρρύνῃ μέχρι τινὸς τὸ παίξιμον, ἀλλὰ τὸ Δ. δὲν θὰ τοὺς καταδικάσῃ ἀφοῦ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχον παίξῃ.»

Κατόπιν ὁ κ. Λανίτης ἀπολογεῖται ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ἀνησυχίας. Ἡ ἐντύπωσίς μου, λέγει, ἦτο χειρίστη διὰ τὴν προσβολὴν τῆς Σημαίας καὶ μάλιστα ἀπὸ ἑλληνα ὑπάλληλου. Ἡ ἀγα. ἀκτῆσις ἦτο γενική, καὶ ἡμεῖς νομίζομεθα εἰς πρῶτοι οἱ εἶναι ν' ἀγανακτήσωσιν. Ἐγὼ μὲ τὸν κ. Ἀνδρίαν παρώτρυνον νὰ μὴ συμβῇ τι ἀλλ' ὁ κ. Τελιβάντος πολὺ ἀποτόμως καὶ μὲ γοργωμένα μάτια διέταξε τὸ πλῆθος νὰ διαλυθῇ. Ἀγῶν δτι δὲν μετέσχο, τοῦ γιοῦχαίματος μολοῦντι, ἐπιδοκίμασα καὶ ἐπιδοκίμαζω τὰ γινόμενα ὡς φυσικὴν συνέπειαν τοῦ προκλητικοῦ τρόπου τοῦ ὑπαστυνόμου. Ἐὰν ἡ κατὰ τῆς σημαίας προσβολὴ δὲν φανῇ ὑλόγος αἰτία ἀνησυχίας, δὲν γινώσκω ἂν τὸ Δ. τούτο ἢ ἄλλο θὰ εὗρισκον εὐλογώτερα αἰτία.

Ὁ κ. Μπρατίστης ἀντιεξετάζει τὸν κ. Λανίτην, καὶ κατόπιν ἡ ὑπεράσπισις φέρει δύο μάρτυρας, 1) τὸν κ. Σοφ. Καραγιωργιάδην, ὅστις λέγει δτι δὲν εἶδε τὸν μάρτυρα Παπαπέτρου νὰ εἶνε παῖσιν εἰς τὴν σκηνήν, οὔτε τὸν κ. Λανίτην νὰ φωνάζῃ γιοῦχα, καὶ 2) τὸν Μιχαὴλ Φυτὸν, καταθέσαντα δτι ὁ κ. Λανίτης μετὰ τοῦ κ. Ἀνδρία συνεκράτησαν τὸ πλῆθος.

Κατόπιν ἐκ μέρους τῆς ὑπερασπίσεως ἀγορεύει ὁ κ. Εὐ. Ζήνων, ὅστις καταλήγει μὲ ὡραίαν ἀποστροφὴν ἐν τῇ ἐκφράσει τὴν θλίψιν τοῦ δτι εἰ κάτοικει δὲν ἤξωθησαν τοῦ δίκτου σιδασμοῦ πρὸς τὰ ἔθνη τῶν αἰσθημάτων ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ἐδελγὸς ἀθηναῖκος λαὸς ἔρρανεν διὰ λευκῶν ἀττικῶν ἀνθίων τὴν περικαλλῇ Βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Κατόπιν ὁ Δικαστὴς δίδει τὴν ἀπόφασιν. «Ἡ γνώμη μου, λέγει, εἶνε δτι πολλοὶ ἄνθρωποι εἶχον ἀγανακτήσῃ καὶ τολμῶ νὰ εἴπω δτι ἦτο καθήκον τοῦ κ. Τελιβάντου νὰ σηκώσῃ τοὺς δλμοὺς ἐκ τοῦ δρόμου. Ἀφῆκα ἐλευθέρους τοὺς 4 τῶν κατηγορουμένων διότι ἐφέρθησαν ἡσυχῶς καὶ ἂν ὅλοι ἐφέροντο ὡς ὁ κ. Ἀνδρίας, ἡ ὑπόθεσις θὰ ἦτο διάφορος. Ὡς πρὸς τὸν κ. Λανίτην, δὲν βλέπω διατί νὰ μὴ περαδεχθῶ τοὺς λόγους τοῦ μάρτυρος Παπαπέτρου. Φαίνεται δτι ὁ κ. Λανίτης ἦτο ἐν καταστάσει ἐριθισμοῦ, καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν δτι ὅλοι αἱ κατηγορίαι περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀνησυχίαν, εὗρισκω αὐτὸν ἔχον κατὰ τὸ ἀρθρον 260 τοῦ δθ. π. ν. Λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἔξοδα ἐπιβάλλω εἰς αὐτὸν τὸ ἰσχύιστον ὅριον τοῦ προστίμου, 10 πεσλίκια.» (σελ 8. γρ. 3.)

Ἡ ἐντύπωσις.

Ὁ κόσμος, εἰς ἐρχῆς τελείως ἀδιάφορος εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης—ἐνῶ κατὰ τὴν ἐκείνασι ζῶντως ἐσχολάζε—εἶχε αὐτὸ ἀναλγῶς, καὶ διαλύεται ἐν ἀραιῇ ἡσυχίᾳ.

Τὰ ἔξοδα τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ ὁ κ. Λανίτης εἶνε λίραι 24 σελ. 15, τὰ δὲ ἔξοδα τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ ἡ ἀτυνεμία εἶνε λίρ. 5 πρὸς τὸν κ. Ἡ. Κακογιάννην καὶ λίραι 2 πρὸς τὸν κ. Π. Κίζαν.

Η ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΛΕΜΕΣΟΥ—ΠΑΦΟΥ

Ἡ ἐνστάσις ἀποσύρεται.

Τὴν προχθὲς Πέμπτην ὁ κ. Νικόλαος Νικολαΐδης, δικηγόρος, ἐπιλαχὼν κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὸ διαμέρισμα Λεμεσοῦ—Πάφου, παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ κ. Τάυζερ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θ' ἀποσύρῃ τὴν αἰτησίαν του περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου καὶ τοῦ κ. Ι. Κυριακίδου.

Κατὰ τὸν ἀγγλικὸν περὶ ἐκλογῶν νόμον τοῦ 1866 ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἐάγων δεῖλται νὰ ὑποβάλλῃ γραπτὴν ἐνόρκον κατάθεσιν ὅτι δὲν ἦλθεν εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν μετὰ τῶν ἐναγομένων καὶ νὰ ἀναφέρῃ εὐλογον αἰτίαν, δι' ἣν ἀποσύρει τὴν αἰτησίαν. Ὁ κ. Νικολαΐδης ἐν τῇ ἐνόρκῃ καταθέσει του τὴν αἰτησίαν. Ὁ κ. Νικολαΐδης ἐν τῇ ἐνόρκῃ καταθέσει του τὴν αἰτησίαν. Ὁ κ. Νικολαΐδης ἐν τῇ ἐνόρκῃ καταθέσει του τὴν αἰτησίαν.

Ἐνόρκως καταθέσεις, ὅτι οὐδεμία συνεννόησις ὑπῆρξεν, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσι καὶ οἱ ἐναγόμενοι καὶ οἱ δικηγόροι ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ἀποδεχομένου, ὡς δὲν ὑπάρχει ἀμφβολία, τοῦ Δικαστηρίου τὸν λόγον, δι' ὃν ὁ κ. Νικολαΐδης ἀποσύρει, ὁ τόπος θὰ σωθῇ πράγματι ἀπὸ νέον ἀσχημον καυγᾶν καὶ θὰ δεῖλῃ πολλὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν πολιτευτὴν τῆς Πάφου.

Η ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἐπιτροπὴ πρὸς ἀναθεώρησιν.

Προκειμένου περὶ ἐλαττώσεως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τὸ δικηγορικὸν σῶμα προχθὲς ἐπέβηκε δι' ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Ἀρχιδικαστὴν κ. Τάυζερ ἀναφορὰν περὶ τοῦ ἐναντίου. Ὁ Ἀρχιδικαστὴς ἐν τούτοις ἐσχημάτισεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ ἰδίου καὶ τῶν κ.κ. Ἀρτέμη καὶ Θεόδωρου, δικηγόρων, πρὸς ἀναθεώρησιν ὅλων τῶν θεσμῶν τῆς δικονομίας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν τῆς τάχιστα καὶ προσδοκῶμεν παρ' αὐτῆς λαμπρὰν καὶ ἐπωφελὴ διὰ τὴν Δικαιοσύνην ἐργασίαν.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Τί ἐκθέτει ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Νοσοκομείου Λάρνακος διὰ τὸ 1906, φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τοῦ κ. W. J. Ansell, ἐπιτίμου γραμματέως, ἀναγράφει γενικὰ ἰσοδὰ 278. 0. 8 1/4, καὶ ἔξοδα 2169. 7. 1 1/4. Ἦτοι τὰ ἰσοδὰ ὑπῆρξαν ὀλιγώτερα κατὰ 28 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1905, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἔξοδα ἡλαττώθησαν κατὰ 238, μένει καθαρά οὕτως ἰσοδῶν 28 λιρῶν.

Καθ' ὅλον τὸ ἔτος 172 ἐσωτερικοὶ καὶ 2,821 ἐξωτερικοὶ ἀσθενεῖς ἰεραπεύθησαν, ἀπέναντι 251 καὶ 4,017 τοῦ 1905. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη συνέβη κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον, Αὐγούστου, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον.

Τὰ κτίρια τοῦ νοσοκομείου ἐκτίσθησαν τῷ 1900 δαπανηθεῖσιν 1000 λιρῶν ἐντελῶς ἐξ ἰδιωτικῆς προσπάθειας. Ὁ Μιχαὶλ Ἀβδούλ Χαμίτ βέης ἐδώρησε τὸ οἰκόμενον. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπισυνάπτονται ὁ κατάλογος τῶν συνδρομητῶν, ὁ κανονισμὸς τῆς διαχειρίσεως καὶ ὁ κἀνονισμὸς τῶν ἀσθενῶν. Ἐν γένει, ὡς ἐκ τῶν λεπτομερειῶν ἐξάγομεν, ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ νοσοκομείου—τῆς ὁποίας 4 μέλη διορίζει ὁ Ἀρμοστής καὶ 4 ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν 5 σελ. καὶ ἀνω—ἐργάζεται δραστηρίως καὶ ἀμέμπτως, καὶ εἶνε ἀξία τῶν εὐλογιῶν τοῦ κοινοῦ, τὸ δὲ νοσοκομεῖον γενναϊτέρων ἰδιωτικῶν ἐράνων.

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ.—Ὁ δραματικὸς θίασος α' Ὀρφεὺς ἀρχίζει ἀπὸψε τὰς παραστάσεις του. Δίδει τὸ λαμπρὸν ἔργον «Βελέλ ὁ υἱὸς τῆς νυκτός», ὅπερ παρασταθὲν πέρυσιν διὰ πρώτην καὶ μίαν φορὰν ἀφῆκε πολὺ καλὰς ἐντυπώσεις. Εἰς τὸ δραματολόγιον τοῦ θιάσου περιλαμβάνονται ἔργα διδακτικώτατα καὶ ψυχαγωγικά, ὡς τὰ «Ἰωάννα τῶν Δακρύων καὶ Ἰωάννα τῶν Γελώτων», «Βούλγαροι κανεὺς», «Ὁ Δαμαξήλατος τῶν Ἀλπεων», κτλ. Ὁ θίασος θὰ κάμῃ καλὰς δουλίας ἐν τῇ ἐργᾷ ἀναδιδάσκωνται κατόπιν καλῆς μελέτης, τὸ δὲ θέατρον διορθωθῇ προσηκόντως.

ΕΚΠΙΔΕΞ ΛΥΣΕΩΣ

Τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν εἰς καλὴν ὁδόν.

Κατὰ τὴν τακτικὴν ὑποδοχὴν ἐν τῷ Ἀρμοστίῳ τῆς προχθὲς Τετάρτης μετέβη καὶ ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Κυρηναίας. Ἐν ὀλιγολέπτῳ συνδιαλίξει του μετὰ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Ἀρμοστοῦ, ἡ Πανιερότης του ἐθεῖ τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα, περὶ τῆς ταχείας λύσεως τοῦ ὁποῖου ὁ Ἀρμοστής ἐξέφρασθη λίαν αἰσιοδέξως.

Καὶ ἄλλαι πληροφορίες μας, τὰς ὁποίας θεωροῦμεν ἀβεντικὰς, βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος δὲν θὰ βραδύνῃ πολὺ. Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὑπῆρξαν ἐιδήσεις ἀπ' αὐθιᾶς, αἰτινες ὁμῶς ἐκεῖνα τῆς λεπτοῦς θέσεως τοῦ ζητήματος δὲν δημοσιεύονται ἐτι.

Φόνος ὀπλαρχηγοῦ ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἐπιβεβαιούται ὁ φόνος τοῦ γενναίου ὀπλαρχηγοῦ Φούτα συμβὰς τῇ νύκτῃ τῆς 10ης Μαΐου ἐν συμπλοκῇ εἰς τὸ χωρίον Παλαιοχώριον τοῦ Μοναστηρίου. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἔβλεπεν τὸν θάνατον καὶ τέσσαρες τῶν ὀπαδῶν των. Μνημόσυνον τοῦ νέου θύματος τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος ἐτελέσθη ἐπιδημητικῶς τὴν π. Κυριακὴν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν Ἀθηνῶν.

Τὰ ἐνοπλᾶ σώματα.

Κατ' ἐιδήσεις ἐκ Βελιγραδίου, ἡ δράσις τῶν ἐνόπλων συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ δύνεται. Εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Μοναστηρίου ὁ προὔχων Σέρβος Πάποδις ἐφρονεῖτο.

Μυστηριώδες λαθρεμπόριον.

Παρίσιοι, 7 Ἰουνίου.—Μεγάλα λαθρεμπορικὰ ἐπιτελεῖται μετὰ φορτίον τυφεκίων καὶ πυρίτιδος περιεκυκλώθη τὴν νύκτῃ ὑπὸ ἐνόπλων γαλλικῶν τελωνειακῶν λέμβων πλησίον τῶν συνόρων Ἀλγερίας καὶ Τριπόλεως· ὁ πλοίαρχος ἤρνηθη νὰ παραδοθῇ καὶ ἀντιτάξαι τὸ πλοῖόν του. Πιστεύεται ὅτι ἔβρομῃ μὲν ἔφρονεῖτο. —Ρούτερ.

Ἐθνικὴ ἐξέγερσις ἐν Ἰρλανδίᾳ.

Λονδίνον, 6.—Μαζὰ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων διὰ τὰ ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀγροτικὰ ἐγκλήματα σχετιζόμενα πρὸς τὰς ἐθνικὰς ἀπαιτήσεις. Ἡ Κυβέρνησις ὁμολόγησεν ὅτι ὑπάρχει εἰς τινὰς ἐπαρχίας σημαντικὴ ἀγροτικὴ ἐξέγερσις προξενούσα μεγάλην ἀνησυχίαν. —Ρούτερ.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

Αἱ ἀρχαὶ τῆς Νήσου μεταβαλόνουσιν εἰς τὰς θεινὰς διαμονὰς τοῦ Τροόδου μετὰ ἑνα περίπου μῆνα, ἤτοι ἀρχὰς προσεχοῦς Ἰουλίου.

Χθὲς συνήλθε τὸ ἱερὰ συμβούλιον Λευκωσίας ὑπὸ τὴν πρεσβίαν τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ διώρισε μουχτάρας τινὰς εἰς κενωθείσας θέσεις.

Χθὲς ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Κυρηναίας ἐπεβόησεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Μεταχίου διαχειρᾶ, ἐν Λευκωσίᾳ, καὶ ἐκτελέσθη τὸν ἱεροδιάκονον Φώτιον εἰς ἱερομόναχον, τὸν δὲ διακόνον Μωϋσῆν, μαθητὴν τῆς β' τοῦ γυμνασίου, εἰς ἱεροδιάκονον μετὰ τοῦ ὁμοῦ Μωάβου.

Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Φίλιππος Χρ. Ἰακωβίδης, ἐκ Τρικώμου, ἐπιμελέστατος καὶ εὐελπὴς ἐριτοῦθις φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς. Οἱ φίλοι του μετὰ χαρᾶς τὸν ἐπαναίδον καὶ τῷ εὐχονται ἀρίστην ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Μ. Τζ.

Τὸ 159 τεῦχος τῶν «Παναθηναίων» τῆς 15 Μαΐου περιέχει ἔκθεσιν τοῦ κ. Σίμου Μανάρδου, ἐν ᾗ ἐρμηνεύει ἐπιγραφὰς ῥαβδίων ἀμφοτέρων εὐρεθέντων ἐν Πάφῳ, καὶ ὅπερ ἔχει σχετὶς μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν περὶ ἧς ὁ Γενικός Ἐφόρος τῶν Ἀρχαιοτήτων ἔγραψεν εἰς τὸ παρελθόν φύλλον τοῦ «Κυπρίου». —Ν. Σκωτίδης, ἡ Λαοφύλαξ. Κ. Χριστομάνου, Ὁρφικὰ Τραγούδια. Σ.Β. Κουγιάς, ὁ δασκάλιος τοῦ ἀρραβῶνος μιᾶς Κομνηνῆς. Θ. Ἀννίνου, γελοιογραφικὰ σελίς. Εἰκόνας, κτλ.

Ὁ «ΚΥΠΡΙΟΣ» ἐκδίδεται ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἐν τῇ Στάθῃ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ ὅροι τῶν συνδρομῶν ἔχουσιν ὡς ἐκελούσθαι :

Διὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου, ἑτήσια 12 σελ. Διὰ τὰ χωρία σελ. 10, διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ἐκτεφύλακας σελ. 8. Ἀγγελλὰς διὰ μίαν φορὰν πρὸς 2 γρ. τὴν γραμμὴν. Κυβερνητικαὶ ἀγγελίαι γρ. 2 1/4 ἡ γραμμὴ. Διὰ διατριβὰς ἰδιαιτέραι συμφωνίαι. Ἐὰν τῇ ἑτήσιᾳ συνδρομῇ περιλαμβάνει 52 ἀριθμοὺς.

Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.